

Ett nytt förbund

***”Se, dagar kommer, säger Herren, då jag ska sluta ett nytt förbund med Israels hus, ... Jag ska lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan, och jag ska vara deras Gud, och de ska vara mitt folk.”
Jeremia 31:31,33***

Ett förbund är ett avtal eller en överenskommelse mellan två parter. Uttrycket ”nytt förbund” i vår inledande text antyder att det fanns ett ”gammalt” förbund. Detta var lagförbundet, som Gud gav till Israels folk genom Mose på berget Sinai. (2 Mosebok kapitel 19–24; Hebreerbrevet 8:13). Aposteln Paulus förklarar att många av lagförbundets inslag var en ”skugga av himmelska ting” och av ”goda ting som skulle komma” under ett framtida nytt förbund. Hebreerbrevet 8:5; 10:1

Det nya förbundets löften har sitt ursprung i Abrahams förbund, i vilket Gud lovade Abraham: ”I ditt säd skall alla jordens folk välsignas.” (1 Mosebok 22:16-18). Aposteln Paulus berättar att ”fyrahundratrettio år” senare gav Gud lagförbundet till Israel. (Galaterbrevet 3:15-17). Sedan ställer han den retoriska frågan: ”Varför gavs då lagen [förbundet] överhuvudtaget?” Han svarar: ”Den tillkom på grund av överträdelserna, tills det frö som löftet avsåg hade kommit.” Galaterbrevet 3: 19

Lagförbundet var "heligt, rättvist och gott" och gavs av Gud så att det judiska folket skulle inse sitt eget fallna och ofullkomliga tillstånd, så att "synden ... skulle bli övermåttan syndig" och för att visa att de var oförmögna att rättfärdiga sig själva inför Gud (Romarbrevet 7:12-14; 3:20). På ett annat ställe förklarar Paulus: "Lagen var vår uppfostrare för att föra oss till Kristus, så att vi skulle bli rättfärdiga genom tro." (Galaterbrevet 3:24). Lagförbundet skulle bevisa för Israel behovet av en försonande blodsoffer från en Frälsare, Kristus och hans utgjutna blod, för att bli rättfärdiga inför Gud.

Offer på försoningsdagen

När Gud gav lagförbundet till Israel gav han också precisa instruktioner om hur tabernaklet skulle byggas, tillsammans med anvisningar om de offer som skulle bringas där. På den årliga försoningsdagen bringades offer som krävde utgjutande av blod. 3 Mosebok kapitel 16

Först slaktades "syndofferskon" av Aron för att "göra försoning för sig själv och för sitt hus". Dess blod fördes in i det allra heligaste och stänktes "sju gånger på ... och framför nådstolen ...". (3 Mosebok 16:11-14). Detta pekade framåt mot det frivilliga offret av den fullkomlige mannen Jesus, "som gav sig själv som lösen för alla, för att vittnas om i sinom tid". (1 Timoteus 2:5,6). På ett annat ställe säger Paulus att "utan utgjutande av blod finns ingen förlåtelse" för synder. Hebreerbrevet 9:19-22

Jesu invigning och andliga födelse vid Jordanfloden, och därefter hans död och uppståndelse i , var en garanti för att Guds "rätt tid" skulle komma, då de länge utlovade välsignelserna under det nya förbundet skulle bli verklighet i det messianska riket. Paulus skriver: "På så sätt blev Jesus en säkerhet [grekiska: löfte eller garanti] för ett bättre testamente", eller förbund. "Genom sitt eget blod gick han en gång in i det heliga." Hebreerbrevet 7:22; 9:12; 10:10

Aposteln Paulus försäkrar oss om att Jesus är det utlovade fröet till välsignelse. Han skriver: "Till Abraham och hans säd gavs löfterna. Han säger inte: Till säden, som om det gällde många, utan som om det gällde en enda: Till din säd, som är Kristus." Galaterbrevet 3:16

Offret av Herrens get

Ett andra offer gjordes på Israels årliga försoningsdag. Det var "syndoffrets get, det vill säga för folket", vars blod också fördes in i det allra heligaste och stänktes "på ... och framför nådastolen", precis som tjurens blod. (3 Mosebok 16:15). Getens offer representerar det "levande offret" av Herrens trogna efterföljare under den nuvarande evangeliets tidsålder, som "inte anpassar sig till denna värld", utan istället dagligen strävar efter att "förvandlas" genom förnyelse av sina sinnen och "att avgöra vad Guds vilja är – vad som är rätt, behagligt och fullkomligt". (Romarbrevet 12:1,2). Offret från de trogna, helgade efterföljarna av Kristus är endast acceptabelt för vår himmelske Fader på

grund av förtjänsten av Jesu lösenoffer, som symboliseras av offret av tjuren. Som Paulus förklarar har Gud "gjort oss välbehagliga i den älskade [Jesus Kristus]. I honom har vi, förlossning genom hans blod." Efesierbrevet 1:6,7

Det fanns många olika offer som Gud införde för Israel under deras tabernakelsystem i öknen. Det fanns dock bara två offer vars blod fördes in i det allra heligaste och stänktes på och framför nådastolen. Dessa var offret av tjuren och offret av Herrens get, båda på försoningsdagen.

Att förstå den symboliska betydelsen av dessa två offer har varit ett av Bibelns stora "mysterium". Det lär oss att det utlovade fröet av välsignelse består av många medlemmar. (Efesierbrevet 5:23-32; Kolosserbrevet 1:26,27). "Ty alla ni som har döpts till Kristus har klätt er i Kristus ... ty ni är alla ett i Kristus Jesus. Och om ni tillhör Kristus, är ni Abrahams säd och arvingar enligt löftet." (Galaterbrevet 3:27-29). Paulus säger också: "Människokroppen har många delar, men de många delarna bildar en hel kropp. Så är det också med Kristi kropp." 1 Korinthierbrevet 12:12

Utbildning av tjänare i det nya förbundet

Kristus Jesus, tillsammans med sina kroppsmedlemmar, kommer att bringa välsignelser till alla familjer på jorden enligt villkoren i det nya förbundet. Paulus förklarar: "Han har också gjort oss dugliga att vara tjänare för ett nytt förbund." (2 Korintierbrevet 3:6). Vår förberedelse som pågår nu

kommer, om vi är trogna intill döden, att göra oss dugliga att förenas med Kristus i förvaltningen av det nya förbundet med det naturliga Israel och så småningom med hela mänskligheten. Denna förberedelse sker genom Guds heliga Ande, som har hans lag "skriven i våra hjärtan", i våra liv och vårt uppförande. Därför inser vi: "Av oss själva är vi inte kvalificerade att hävda att något kommer från oss. Våra meriter kommer snarare från Gud." 2 Korintierbrevet 3: a 2-5

Aposteln förklarar också hur Kristi kroppsmedlemmar utvecklas och prövas under den nuvarande tidsåldern under ett särskilt inslag i Abrahams förbund. Detta inslag illustrerades av Abrahams hustru Sara. (Galaterbrevet 4:22-31). Sara var en "fri kvinna", Abrahams riktiga hustru, som efter många års barnlöshet födde Isak, löftets säd. I Guds plan var det Sara-draget i Abrahams förbund som skulle frambringa och utveckla välsignelsens säd. Denna säd skulle användas för att välsigna alla familjer på jorden.

I de avslutande verserna i 1 Mosebok kapitel 24 berättas det hur Isak, som symboliskt representerar Kristus, gifte sig med Rebecka, som symboliskt representerar Kristi kroppsmedlemmar, kyrkan. Vers 67 säger: "Isak tröstades efter sin mors [Saras] död." Sara representerar den del av Abrahams förbund som är verksam under evangeliets tidsålder – utvecklingen av välsignelsens säd, den "lilla hjorden" (Luk. 12:32). Hennes död innebär därför slutet på evangeliets tidsålder, varefter det nya förbundet kommer att börja gälla i Kristi rike.

En stad vars byggare är Gud

Löftet om en bättre tid gavs redan från den tidpunkt då Gud först började handla med Abraham. Aposteln skriver: "Genom tro bodde han [Abraham] i det utlovade landet som i ett främmande land och bodde i tält tillsammans med Isak och Jakob, som var medarvingar till samma löfte. Han väntade nämligen på en stad som har grundvalar, vars byggare och skapare är Gud." Hebreerbrevet 11:9,10

I Bibeln används en stad ofta symboliskt för att representera en regering. Till exempel representerar den verkliga staden Jerusalem Israels regering för det judiska folket. I de föregående verserna får vi veta att denna stad, eller regering, som Abraham sökte, skulle ha "grundvalar", det vill säga styrka, stabilitet och beständighet. Dessa grundvalar är Guds heliga principer om "rättfärdighet och rättvisa", "kärlek och sanning" (Psaltaren 89:14). Den ende byggaren som kunde ge ett sådant rike dessa egenskaper är Gud.

I linje med detta skrev aposteln Johannes: "Jag, Johannes, såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner från Gud ur himlen, beredd som en brud som är smyckad för sin man." (Uppenbarelseboken 21:2). Därefter följer en vacker beskrivning av det verk som detta rike ska utföra, vilket kommer att fungera enligt villkoren i det nya förbundet. Uppenbarelseboken 21: 3,4

Förmedlare av det nya förbundet

Ordet "förmedlare", som betyder mellanhand eller försonare, används i Bibeln endast i samband med ett förbund mellan två parter. Mose var förmedlare av lagförbundet och var en förebild eller bild av Jesus, förmedlaren av ett nytt och bättre förbund. Paulus skriver att Jesus "fick en mer utmärkt tjänst, eftersom han också är förmedlare av ett bättre förbund, som grundades på bättre löften." (Hebreerbrevet 8:6). Här görs en jämförelse med lagförbundet, enligt vars villkor Israels folk var skyldigt att fullkomligt uppfylla alla krav i förbundet för att få rättfärdighet och liv. Men på grund av sitt fallna tillstånd kunde folket inte hålla dessa villkor. Därför kunde ingen uppnå liv. Romarbrevet 3:19,20

Aposteln fortsätter: "Om det första förbundet hade varit felfritt, skulle det inte ha funnits någon anledning att söka efter ett andra. Eftersom han fann fel, säger han: Se, dagar kommer, säger Herren, då jag ska sluta ett nytt förbund med Israels hus och med Judas hus." (Hebreerbrevet 8:7,8). Det första förbundet, lagförbundet, var ett mått på en fullkomlig människas förmåga att hålla det. Endast Jesus kunde uppfylla lagförbundet, eftersom han var den ende som var fullkomlig. Matteus 5:17,18

Lagförbundet kunde inte tillåta sin förmedlare, Mose, att agera på varje överträdarens vägnar och se till att de så småningom skulle kunna uppfylla det fullkomligt. Detta berodde på att Mose själv var ofullkomlig. Detta förbund innehöll inte heller någon bestämmelse om att utrota onda influenser, som var

ett stort hinder för att uppfylla alla dess krav. På grund av människornas, Moses och många yttre onda influensers "a" ofullkomlighet krävdes därför ett annat förbund för att föra folket till fullständig och varaktig harmoni och nåd hos den himmelske Fadern.

Om ingåendet av det nya förbundet säger aposteln: "Det kommer inte att vara som det förbund jag slöt med deras förfäder när jag tog dem vid handen för att leda dem ut ur Egypten, för de förblev inte trogna mitt förbund, och jag vände mig bort från dem, säger Herren. (Hebreerbrevet 8:9). Det nya förbundet kommer att kunna förena det fallna mänskligheten med Gud igen under det messianska riket, eftersom det kommer att ha en bättre medlare, Kristus och hans kroppsmedlemmar, kyrkan. (Hebreerbrevet 8:6; Matteus 19:28; Lukas 22:28-30). Tillsammans kommer "Kristus" att vara medkännande "präster", förvaltare av det nya förbundet. Hebreerbrevet 2:11,16-18; Uppenbarelseboken 20:6

Aposteln Paulus säger: "Detta är det förbund som jag kommer att sluta med Israels hus efter dessa dagar, säger Herren: Jag kommer att lägga mina lagar i deras sinnen och skriva dem i deras hjärtan, och jag kommer att vara deras Gud, och de ska vara mitt folk." (Hebreerbrevet 8:10). Vid den tiden "skall ingen mer lära sin nästa och ingen mer lära sin broder och säga: Känn Herren! Ty alla skall känna mig, från den minste till den störste, säger Herren. Ty jag skall förlåta deras missgärningar och inte mer minnas deras synder." Jeremia 31:34

Tidigare händelser

När lagförbundet ingicks på berget Sinai hördes åska, blixtar, ett tjockt moln, ett högt trumpetljud, rök och berget skakade kraftigt. (2 Mosebok 19:16-18). Aposteln Paulus skriver: "Synet var så skrämmande att Mose sade: Jag darrar av fruktan." (Hebreerbrevet 12:18-21). Var och en av dessa naturkrafter har en symbolisk betydelse. Precis som dessa skrämmande syner och ljud föregick upprättandet av lagförbundet, så kommer en stor tid av oro på jorden att föregå invigningen av det nya förbundet. Daniel 12:1; Joel 2:1-11; Uppenbarelseboken 16:18-21

Uppfyllandet av bibliska profetior och tidens tecken tyder på att denna period av stor nöd närmar sig. Den manifesteras i "åskor", krav på rättvisa, tillsammans med missnöjesyttringar; "blixtar", glimtar av sanning och avslöjande av orättfärdighet; ett "tätt moln", växande oro och missnöje; "trumpetljud", krav på rättigheter, både verkliga och inbillade; "rök", som är resultatet av den symboliska elden av förstörelse från anarki; och en "jordbävning", borttagandet av mänskliga sociala, finansiella och religiösa institutioner som inte är i harmoni med Gud. Haggai 2:6,7; Hebreerbrevet 12:26,27

Moses var frånvarande från det judiska folket, eftersom han hade gått upp på berget för att kommunicera med Gud, medan berget var höljt i rök och skakade. Detta antyder symboliskt att när de sista medlemmarna av Kristi kropp har visat sig

trogna intill döden och uppstått till gudomlig natur, då kommer klimaxet av en stor tid av oro, som jorden ännu aldrig har upplevt. Tack och lov kommer dessa dagar att förkortas, och riket, under Kristi rättfärdiga styre, kommer att upprättas på jorden. Matteus 24: 21,22

Jordiska representanter

Skrifterna informerar oss om att Gud kommer att ha mänskliga representanter på jorden för att administrera det nya förbundet. Dessa kommer att vara de uppståndna trogna och heliga som levde före Jesu första ankomst, från Abel till Johannes Döparen. De kommer att tjäna som "domare" och som "furstar i hela den jorden", mänskliga ledare som ska hjälpa mänskligheten. Matteus 11:11; Lukas 13:28; Jesaja 1:26; Psalm 45:16

Aposteln Paulus räknar upp några av dessa trogna vid namn och tillägger: "Alla dessa fick ett gott vittnesbörd genom sin tro, men de fick inte det utlovade, eftersom Gud hade förberett något bättre för oss, så att de inte skulle bli fullkomliga utan oss." (Hebreerbrevet 11:1-40). Dessa Guds män och kvinnor led mycket för att de tjänade Herren troget. Ändå var de inte arvtagare till det andliga löftets säd. Även om de fick "ett gott vittnesbörd genom sin tro", gick var och en av dem ner i graven, tills den tid då Kristus och hans kyrka skulle bli fullkomliga och det nya förbundet ingåtts. Dessa forntida värdiga män och kvinnor kommer att uppstå "fullkomliga", som Adam var i Edens lustgård. Med sina fullkomliga

sinnen och förmågor kommer de att vara förebilder och lärare för folket.

En trogen rest

Förutom de forntida rättfärdiga förutsade Guds heliga profeter att det skulle finnas en trogen "rest" av judar. Dessa kommer att vara bland de första som får ta del av det nya förbundets välsignelser. (Jesaja 30:19; Psalm 107:6,28). Genom profeten Jesaja säger Gud oss att denna "rest av Jakob [Israel]" skulle återvända "från jordens fyra hörn". (Jesaja 10:21,22; 11:11-16). Genom profeten Jeremia förkunnar Gud också att denna trogna rest skulle samlas och "bo i sitt eget land". Jeremia 23:1-8

Denna trogna rest av judar kommer så småningom att vända sig till Herren och ropa på honom om befrielse, utan att lita på politiska överenskommelser med andra nationer eller på mänsklig militär makt. Då, vid den tiden, kommer Herren att befria dem. (Jesaja 30:15,18,19; Sakarja 14:1-3). Profeten Sakarja skrev: "Så säger Herren: Jag ... kommer att bo mitt i Jerusalem, och Jerusalem kommer att kallas en stad av sanning", och det kommer att "vara underbart i ögonen på denna folks rest i dessa dagar, ... och jag kommer att låta denna folks rest ta allt detta i besittning. Och det skall ske att, liksom ni var en förbannelse bland hedningarna, o Judas hus och Israels hus, så skall jag rädda er, och ni skall bli en välsignelse. ... Detta är vad ni skall göra: Var och en skall tala sanning till sin nästa, och ni skall utföra rättvisa och fred i era portar." Sakarja 8:3,6,12,13,16

Profeten fortsätter: "Många folk och starka nationer kommer att söka Herren, härskarornas Gud, i Jerusalem och be inför Herren, den allsmäktige. ... På den tiden skall det ske att tio män [som representerar alla jordens nationer] skall ta tag i alla nationernas språk, ja, de skall ta tag i kjolen på den som är jude och säga: Vi vill gå med er, ty vi har hört att Gud är med er." (Sakarja 8:22,23). Således kommer en väg till försoning med Gud att bli tillgänglig för alla människor, med början hos en trogen rest av Israel, tillsammans med de forntida värdiga personernas undervisning.

Profeten Hesekiel informerar oss om att Gud skulle samla "Israels kvarleva" och ge dem inte bara "Israels land", utan också "ett hjärta" och "lägga en ny ande", hans ande av rättfärdighet, i dem. (Hesekiel 11:17-20). Slutligen beskriver profeten Mika välsignelserna i det nya förbundet som "dagg" och "regn" som kommer att strömma ut över hela mänskligheten. Han skriver: "Jakobs kvarleva skall vara bland många folk som dagg från Herren, som regn över gräset, som inte väntar på människor och inte väntar på människors söner." Mika 5:7,8

Förseglat med Jesu blod

I Hebreerbrevet ges instiftandet av lagförbundet som ett exempel på hur det nya förbundet kommer att instiftas. Aposteln påpekar att ett förbund med Gud, såsom lagförbundet och det nya förbundet, måste beseglas med blod. "För där ett förbund finns, måste den som har ratificerat det dö, eftersom ett förbund är giltigt över döda offer, eftersom det aldrig är giltigt

när den som ratificerar det lever. Därför har inte ens det första [lagförbundet] instiftats utan blod.” (Hebreerbrevet 9:16-18). Jesu döds e gav förtjänsten, eller värdet, för det blod som kommer att besegla det nya förbundet.

Den kväll då Jesus instiftade minnesmålet över sin död med sina lärjungar, gav han dem kalken och uppmanade dem: ”Drick alla av den, ty detta är mitt blod, det nya förbundets blod, som utgjuts för många till syndernas förlåtelse.” (Matteus 26:27-28; Lukas 22:20; 1 Korintherbrevet 11:25). Här angav Jesus att hans död skulle ge värdet eller förtjänsten att i sinom tid inleda det nya förbundet.

Delaktiga i Jesu lidande

Lärjungarna uppmanades, liksom alla efterföljande helgade efterföljare av Mästaren under hela evangeliets tidsålder, att dricka ur kalken, vilket symboliserade att de accepterade förtjänsten av Kristi offer för deras skull. På grundval av detta har de fått privilegiet att bli ”delaktiga i Kristi lidanden”. (1 Petrus 4:13; 2 Korintherbrevet 1:7). De är ”rättfärdiggjorda genom tro” på hans blod som deras Frälsare. (Romarna 3:24; 5:1,9). Dessa har då möjlighet att vara ”döda med honom”, så att de kan ”leva med honom”, att ”lida” med honom, så att de också kan ”regera med honom” som ”kungar och präster”. 2 Timoteus 2:11,12; Uppenbarelseboken 20:6

Aposteln Paulus förklarar: ”Den välsignelsens kalk, som vi välsignar Gud för, är den inte en delaktighet i den Smordes blod? Det bröd som vi bryter, är det

inte en delaktighet i den Smordes kropp? Eftersom det finns ett bröd, är vi, de många, en kropp, ty vi alla har del i det enda brödet.” 1 Korintierbrevet 10:16,17

I Hebreerbrevet fortsätter aposteln: ”När Mose hade talat alla buden till hela folket enligt lagen, tog han blodet från kalvar och getter ... och stänkte både boken och hela folket och sade: Detta är blodet från det förbund som Gud har ålagt er.” (Hebreerbrevet 9:19,20). I denna typiska bild representerar blodet från ”kalvar och getter” offret av Kristus, huvudet, och hans kroppsdelar.

Aposteln Paulus tillägger sedan: ”Det var alltså nödvändigt att dessa jordiska avbilder av det som finns i himlen renades genom dessa offer, men det himmelska renas med bättre offer än dessa.” (vers 23). ”Avbildningarna”, eller bilderna av verkligheten under lagförbundet, måste renas och helgas med djuroffer – tjurar och getter. Men ”de himmelska ting” – det nya förbundet och dess bestämmelser – renas ”med bättre offer”. Dessa bättre offer är Kristi och hans kyrkas offer.

Förmedlaren av det nya förbundet kommer att vara den uppståndna och förhärligade ”Kristus”-klassen, Jesus som huvud tillsammans med alla hans kroppsmedlemmar. Därför kan deras förmedlande arbete med att förena Gud och mänskligheten under det nya förbundet inte börja förrän den sista medlemmen av Kristi kropp har visat sig trogen till och med death. Uppenbarelseboken 2:10

Vi ser alltså att syftet med det nya förbundet är att förena mänskligheten med Gud igen. Detta

arrangemang kom till stånd till en hög kostnad, genom det frivilliga offret och döden av Guds enfödde Son, Jesus Kristus. (Johannes 3:16,17). Det nya förbundet kommer således att visa vår himmelske Faders kärlek och omsorg för alla hans mänskliga skapelser. "O, hur outgrundlig är inte Guds visdom och kunskap! Hur ofattbara är inte hans domar och outgrundliga hans vägar!" Romarbrevet 11:33